

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Karla Šimky a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobkyně: **P. B.**, zastoupena JUDr. Ladislavem Labanczem, advokátem se sídlem Ostrovského 253/3, Praha 5, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 12, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 9. 2008, č. j. 4 Ca 13/2006 - 42, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **ne** přiznává.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 9. 2008, č. j. 4 Ca 13/2006 - 42, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 13. 7. 2006, č. j. 411/2006-160-SPR/2, jímž bylo k odvolání stěžovatelky změněno rozhodnutí Magistrátu hl. města Prahy, odboru dopravně správních agend ze dne 1. 6. 2006, č. j. MHMP 203426/2005 kará/Ka, tak, že do třetího odstavce výroku se mezi „porušení § 4 písm. a), b), c)“ a „§ 72 zákona č. 361/2000 Sb.“ vkládá „§ 18 odst. 1“. Předmětným rozhodnutím Magistrátu hl. města Prahy, odboru dopravně správních agend byla stěžovatelka uznána vinnou z porušení ustanovení § 4 písm. a), b), c) a § 72 zákona č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a za naplnění skutkové podstaty přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu podle ustanovení § 22 odst. 1 písm. d) zákona č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů, jí byla uložen pokuta ve výši 2500 Kč.

V kasační stížnosti stěžovatelka navrhla, aby její kasační stížnosti Nejvyšší správní soud ve smyslu ust. § 107 s. ř. s. přiznal odkladný účinek.

Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. se užije přiměřeně.

Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. přiznává soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem. Podle odst. 3 citovaného ustanovení se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.

Při rozhodování o přiznání odkladného účinku zjišťuje soud splnění zákonných předpokladů uvedených v ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. Povinnost tvrdit a prokázat vznik nenahraditelné újmy má stěžovatel, a pokud jde o splnění zbývajících dvou zákonných

předpokladů, tj. že přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, vychází soud z obsahu soudního a správního spisu, neboť zákon neukládá soudu provádět dokazování týkající se splnění těchto předpokladů a jejich zjišťování z úřední povinnosti. K tomu, aby soud mohl o návrhu na přiznání odkladného účinku rozhodnout, musí stěžovatel konkretizovat, jakou nenahraditelnou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje.

Stěžovatelka v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti neuvedla žádné skutečnosti, z nichž splnění zákonných podmínek pro jeho přiznání dovozuje. Povinnost zaplatit uloženou pokutu a náklady řízení není bez dalšího dostačující pro závěr, že úhrada této částky znamená pro stěžovatelku nenahraditelnou újmu. Proto Nejvyšší správní soud rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. dubna 2009

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu